

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/550/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211214143
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2211214143.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Martina Valentová a JUDr. Iveta Jankovičová, v právnej veci navrhovateľa: maloletý Z. F. L., nar. XX.X.XXXX, bytom M. K., Z. XX, v konaní zastúpeného otcom: F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, zastúpeného advokátom: Mgr. Martin Majerčík, so sídlom Bratislava, Krajinská 30, a kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, proti odporkyni: Ing. G. D., nar. XX.X.XXXX, bytom M. K., Z. XX, zastúpenej advokátkou: JUDr. Eva Mészárosová, so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 1203, o zaplatenie 10.161,35 Eur, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/53/2012-156 zo dňa 28.8.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania k rukám advokáta zákonného zástupcu maloletého na trovách právneho zastúpenia v sume 278,93 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd v celom rozsahu vyhovel žalobe a výrokom I. odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 10.161,35 Eur na účet maloletého navrhovateľa č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo N. K., a.s., pobočka M. K., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. odporkyni uložil tiež povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na súdnom poplatku 609,50 Eur a na trovách právneho zastúpenia 2.070,83 Eur na účet právneho zástupcu advokáta Mgr. Martina Majerčíka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. C., a.s., C., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd pritom vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania podľa ktorých otec v snahe materiálne zabezpečiť maloletého navrhovateľa v období od septembra 2004 postupne vložil na vkladné knižky a účty znejúce na meno maloletého celkom sumu 60.114,50 Eur. Odporkyňa ako matka maloletého navrhovateľa uvedenú sumu bez súhlasu a vedomia otca vybrala a peniaze použila pre osobné potreby. V konaní pred Okresným súdom Galanta pod č.k. 8C/376/2010 sa otec domáhal zaplatenia od matky sumy 60.161,35 Eur. V priebehu konania došlo k uzavretiu súdneho zmieru v zmysle ktorého sa odporkyňa zaviazala zaplatiť maloletému navrhovateľovi sumu 50.000,- Eur a vo zvyšku otec návrh zobral späť. Z predmetného spisu pritom nevyplýva dôvod čiastočného späťvzatia návrhu. Odporkyňa pritom nespochybnila, že z vkladných knižiek a účtov maloletého navrhovateľa vybrala uvedenú finančnú hotovosť, bránila sa tým, že sa jedná o právoplatne rozhodnutú vec a tvrdila, že zástupca maloletého navrhovateľa sa vzdal práva na vrátenie predmetnej sumy. Následne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 574 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že v danom prípade zo strany navrhovateľa (jeho zákonného zástupcu) nedošlo k vzdaniu sa nároku, či odpusteniu dlhu, keďže tento úkon je dvojstranný a dohoda by musela byť uzavretá písomne, k čomu v danom prípade nedošlo. Súd potom návrh považoval

za dôvodný a v celom rozsahu mu vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnej odporkyňi a to na trovách právneho zastúpenia podľa špecifikácie v odôvodnení preskúmaného rozsudku v celkovej sume 2.070,83 Eur a na súdnom poplatku 609,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala prostredníctvom svojej advokátky odvolanie odporkyňa, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako odvolacie dôvody označila dôvody podľa § 205 ods. 1 a 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p. Poukázala na to, že po celú dobu konania sa bránila tým, že sa jedná o právoplatne rozhodnutú vec a to aj vzhľadom na dohodu uzavretú so zástupcom maloletého navrhovateľa - otcom, ktorej predmetom bolo vrátenie 50.000,- Eur po odpredaji nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve a po obdržaní kúpnej ceny na účet maloletého navrhovateľa, s ktorým do 18. roku veku bude disponovať maloletý iba so súhlasom súdu resp. rodičovskou dohodou. Vtedy nevyhlásila, že sumu 10.161,35 Eur môže vrátiť, tvrdí to iba navrhovateľ. V skutočnosti na súdny zmier pristúpila iba z toho dôvodu, že navrhovateľ vyhlásil, že si túto sumu uplatňovať nebude, keď mu umožní styk s dieťaťom a bude dodržiavať všetky rodičovské dohody a napokon sa vyjadril, že zakúpenie bytu za tohto stavu bolo v prospech syna. Uznesenie o schválení súdneho zmiernu vo veci 8C/376/2010-72 nadobudlo právoplatnosť 18.5.2011. Má preto za to, že ide o opätovné uplatnenie toho istého práva, toho istého účastníka konania a za tých istých podmienok ako bol podaný pôvodný návrh, ide teda o res iudicata obsiahnutý v § 159 ods. 3 O.s.p., ktorý vyjadruje prekážku právoplatne rozhodnutej veci, v dôsledku čoho súd nemôže o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, rozhodovať znova.

Spolu s podaným odvolaním odporkyňa predložila zároveň žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty a podanie odvolania, ktorej prvostupňový súd uznesením č.k. 11C/53/2012-192 zo dňa 25.6.2015 s právoplatnosťou ku dňu 7.7.2015 vyhovel a odporkyňi zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti preskúmanému rozsudku odpustil. Dôvodom v podstate bolo to, že pôvodná advokátka zastupujúca odporkyňu v tomto konaní JUDr. Darina Jelínková bola v priebehu konania ku dňu 2.6.2014 vyškrtnutá zo zoznamu advokátov, túto skutočnosť neoznámila ani odporkyňi, ani súdu a tejto advokátke bol predmetný rozsudok doručený, o čom sa odporkyňa nedozvedela. Odporkyňou podané odvolanie bolo potom podané včas.

Po uplynutí svojej odvolacej lehoty odporkyňa prostredníctvom advokátky predložila ďalšie podanie, ktoré označila ako doplnenie odvolania. V tomto podaní poukázala na to, že žalovanú finančnú čiastku 10.161,35 Eur účelne vynaložila na náklady spojené s výchovou maloletého a zabezpečením materskej školy pre neho v Maďarskej republike po vzájomnej dohode s otcom, ktorý s touto materskou školou súhlasil. Poukázala na to, že otec v období od februára 2009 do augusta 2011, keď syn navštevoval materskú školu, neprispieval ani na výživné, pričom ona vtedy pravidelný príjem nemala. Poukázala tiež na to, že pravidelne uhrádzala daň za nehnuteľnosť - nebytový priestor vo vlastníctve maloletého, ktorý spravuje jeho otec. Zároveň za nehnuteľnosť, ktorú otec daroval maloletému pravidelne hradila poisťovňu (o týchto skutočnostiach pripojila listiny). Ďalej odporkyňa poukázala tiež na to, že napriek právoplatnému rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 9P/6/2010 zo dňa 25.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.4.2010, otec neprispieva na maloletého výživným v sume 50,- Eur, ku ktorému bol zaviazaný. Keďže tieto skutočnosti neboli predmetom dokazovania, finančná čiastka podľa žaloby je vymáhaná nezákonne a bezdôvodne. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K doplneniu odvolania odporkyňou po uplynutí odvolacej lehoty je potrebné poukázať na ust. § 205 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Navyiac v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa by mohli byť odvolacím dôvodom len z dôvodov taxatívne vymenovaných pod písm. a) až d), teda, že sa týkajú podmienok konania vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť, alebo predložil do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Toto ustanovenie ods. 1 sa nepoužije len v konaniach podľa § 120 ods. 2 (ktorým dané konanie nie je). Keďže v danom prípade nebol tvrdený, ani nevyšiel najavo, a ani nebol preukázaný, žiaden z dôvodov podľa § 205a ods. 1 písm. a) až d) O.s.p., i keby nové skutočnosti

a dôkazy uplatnené v doplnení odvolania boli uplatnené včas v zmysle cit. § 205 ods. 3 O.s.p., nemohli byť účinnými odvolacími dôvodmi.

Zhrnúc ostatne uvedené odvolací súd uzatvára, že na nové dôvody odvolania obsiahnuté až v jeho doplnení, ktoré bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty odporkyne, nebolo možné v tomto odvolacom konaní prihliadať.

K doručenému odvolaniu odporkyne predložil prostredníctvom svojho advokáta zákonný zástupca maloletého vyjadrenie. V úvode poukázal na to, že v exekučnom konaní pod sp. zn. 16Er/492/2014 pred Okresným súdom Dunajská Streda súd rozhodol opačne ako v preskúmanom konaní, keď matke zmeškanie lehoty na podanie odvolania neodpustil s tým, že predmetné rozhodnutie jej bolo doručené riadne. Ohľadne dôvodov odvolania odporkyne poukázal na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 8.1.2014, kde bola otázka res iudicatae už vyriešená. Ohľadom doplnenia odvolania poukázal na ust. § 205 ods. 3 a § 205a O.s.p. v zmysle ktorých mal za to, že odvolací súd nemôže k dôvodom odvolania v doplnení prihliadať vzhľadom na to, že už nie sú prípustné ako odvolací dôvod. Iba z opatrnosti uviedol, že odporkyňa svojím zavádzaním súdu úmyselne všetkými možnými prostriedkami spôsobuje prieťahy v konaní v snahe vyhnúť sa plneniu dľžnej sumy. Tvrdenia v odvolaní považuje navrhovateľ za účelové, zavádzajúce a predovšetkým nepravdivé, pričom v danej veci ich možno považovať za irelevantné. Je nesporné, že odporkyňa vybrala finančné prostriedky z účtu maloletého a je ich povinná vrátiť, z titulu zodpovednosti za škodu, hoci predchádzajúcim rozhodnutím súdu bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 50.000,- Eur do troch dní od predaja nehnuteľnosti; do dnešného dňa nevrátila ani cent. Navrhovateľ poukázal na to, že odporkyňa bola v tom čase i v súčasnosti veľmi dobre finančne zabezpečená, vykonávala podnikateľskú činnosť na Slovensku a zároveň bola zamestnaná v Budapešti, predala viacero nehnuteľností a kúpila dvojizbový byt, taktiež v tom čase kúpila luxusné terénne vozidlo Toyota RAV 4. Nemala preto absolútne žiadny dôvod protiprávne vybrať peniaze z účtov maloletého. Zákonný zástupca maloletého napriek tomu, že je v súčasnosti dôchodca, a nevlastní žiaden majetok, svoju vyživovaciu povinnosť na maloletého si plní riadne a včas, tvrdenia odporkyne v tomto smere sú nepravdivé a zavádzajúce. Otec sa v konaní nesnaží o získanie finančných prostriedkov pre seba, ale práve pre maloletého syna. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby vo výške 270,54 Eur plus režijný paušál 8,39 Eur.

Odporkyňa prostredníctvom svojej advokátky predložila i písomné vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa k odvolaniu odporkyne. Opätovne zopakovala argumentáciu obsiahnutú v odvolaní, ako aj v jeho doplnení. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že sa jedná o opätovné uplatnenie toho istého práva, toho istého účastníka, za tých istých podmienok, čím je daná prekážka res iudicata podľa § 159 ods. 3 O.s.p. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom neprihliadal na jeho doplnenie (§ 212 ods. 1 O.s.p. s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na relevantnú odvolaciu argumentáciu odporkyne, bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne uzavrel, že v danej veci nie je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p., v dôsledku čoho vo veci konal a meritórne preskúmaným rozsudkom aj rozhodol.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i právny záver súdu vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty odporkyne nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke.

Odvolací súd zhodne s prvostupňovým, ako aj so svojím právnym záverom prijatom v predchádzajúcom rozhodnutí pod č.k. 25Co/47/2013-133 zo dňa 8.1.2014, zastáva názor, že právoplatné rozhodnutie vo veci Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/376/2010 netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k prejednávanej veci, s poukazom na nižšie uvedenú argumentáciu.

Predmetnou žalobou sa maloletý v zastúpení otcom domáha od matky zaplata sumy 10.161,35 Eur na účet maloletého, s ktorým môže tento disponovať po dovŕšení 18. roku alebo pred dovŕšením 18. roku na základe schválenia právneho úkonu za maloletého súdom, do troch dní s tým, že si zároveň uplatnil i náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že v snahe materiálne zabezpečiť syna do budúcnosti otec zložil v období od septembra 2004 na vkladné knižky znejúce na meno maloletého celkovo sumu 60.114,50 Eur. Dňa 13.2. a 3.3.2009 odporkyňa svojvoľne bez súhlasu otca maloletého celú čiastku z vkladných knižiek vybrala a použila pre svoje potreby. Na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod č.k. 8C/376/2010 bolo vedené konanie tých istých účastníkov o zaplata sumy 60.161,35 Eur, ktoré bolo skončené právoplatne zmierom v časti sumy 50.000,- Eur, keď odporkyňa sa zaviazala zaplatiť maloletému túto sumu tak, ako je uvedené v uznesení. Vo zvyšku vzal navrhovateľ návrh späť a to z dôvodu, že matka sľúbila, že bude dodržiavať všetky rodičovské dohody a umožní styk otca s maloletým, čo nespĺnila. Za daných okolností je potrebné, aby otec maloletého ako správca jeho majetku zabezpečil pre maloletého jeho finančné prostriedky, ktoré mu vzala matka a preto podal predmetnú žalobu.

V zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku (v zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. i uznesenia) je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány, ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova.

V zmysle § 99 ods. 1 O.s.p. ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že ak súd právoplatne o veci rozhodol, nemôže o nej znova konať a rozhodovať. Vzniká tu prekážka rozsúdenej veci (*exceptio rei iudicatae*), na ktorú musí súd prihliadať v každom období konania z úradnej povinnosti. Právoplatné rozhodnutie tvorí prekážku rei iudicatae vtedy, ak v novom konaní ide o to isté o čo išlo v predchádzajúcom konaní, musí byť teda daná totožnosť osôb - účastníkov konania, ale i totožnosť predmetu konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/376/2010 vyplýva, že predmetné konanie medzi totožnými účastníkmi ako v prebiehajúcom konaní, o zaplata sumy 60.161,35 Eur s príslušenstvom, na základe tých istých skutkových a právnych dôvodov ako v tomto konaní, skončilo schválením súdneho zmiaru medzi účastníkmi a to v časti o zaplata 50.000,- Eur, pričom vo zvyšnej časti v sume 10.161,35 Eur spolu s úrokom z omeškania došlo k zastaveniu predmetného konania podľa § 96 O.s.p. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby navrhovateľom. Z uvedeného potom vyplýva, že v danej veci súd právoplatne meritórne rozhodol iba čo do sumy istiny 50.000,- Eur. Vo zvyšku v sume 10.161,35 Eur aj s príslušenstvom bolo rozhodnuté nemeritórne - procesne zastavením tejto časti konania v dôsledku späťvzatia návrhu v tomto rozsahu v zmysle § 96 O.s.p. Podľa konštantnej súdnej judikatúry pritom platí, že ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje svoju vôľu, aby sa o späťvzatom návrhu nekonalo a vo veci meritórne nerozhodovalo. Uplatnený nárok ale späťvzatím návrhu nezaniká a možno ho uplatniť znova (R 54/1992).

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že vo veci 8C/376/2010 Okresný súd Dunajská Streda právoplatne meritórne rozhodol iba čo do zaplata sumy 50.000,- Eur a teda iba v tejto časti predmetné rozhodnutie zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vo zvyšnej časti o zaplata istiny 10.161,35 Eur a príslušenstva, v ktorej súd meritórne nerozhodol, prijal iba procesné rozhodnutie, ktorým konanie v

dôsledku späťvzatia v tejto časti zastavil, nie je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Nárok späťvzatím tejto časti nezanikol. Preto ho je možné uplatňovať žalobou pred súdom opätovne, v ktorom konaní súd musí meritórne posúdiť, či je nárok dôvodný, prípadne či už nezanikol vzdaním sa práva alebo odpustením dlhu (§ 574 Občianskeho zákonníka), prípadne inak. S poukazom na vyššie uvedené, v danom prípade nie je daná prekážka rozsúdenej veci a preto neboli splnené podmienky, aby bolo predmetné konanie zastavené.

Obrana odporkyne, že ide o res iudicatae by bola dôvodná a účinná iba v prípade, ak by v konaní Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/53/2012 o zaplatenie 60.161,35 Eur, došlo výlučne iba k schváleniu súdneho zmiernu na sumu 50.000,- Eur a zároveň by nedošlo na základe procesného úkonu navrhovateľa k čiastočnému späťvzatiu návrhu a v dôsledku neho vo zvyšku k zastaveniu konania. Zmierom totiž súd nemusí vyčerpať celý predmet konania, zmierom možno vyriešiť aj len časť nároku. V danej veci vo zvyšku nepokrytom zmierom došlo dispozitívnym úkonom navrhovateľa k späťvzatiu návrhu, a vtedy neplatí, že takýto súdny zmiern tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k celej pôvodne žalovanej sume, ale len vo vzťahu k časti nároku v ktorej bol zmiern schválený. Pritom platí, že uplatnený nárok späťvzatím návrhu nezaniká a možno ho uplatniť znova.

Nadväzne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 574 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka tiež správne uzavrel, že v danom prípade ohľadne zvyšku nároku maloletého navrhovateľa, ktorý nebol pokrytý uvedeným súdnym zmierom v sume 10.161,35 Eur s príslušenstvom, nedošlo ani k odpusteniu dlhu, či k vzdaniu sa nároku, keďže v zmysle § 574 Občianskeho zákonníka ide o dvojstranný právny úkon, ktorý navyš musí byť uzavretý písomne. Existencia takéhoto právneho úkonu v konaní nebola ani tvrdená, nielo ešte preukázaná.

Žiada sa dodať, že navyš keďže by išlo o vzdanie sa maloletého na zaplatenie nemalej sumy 10.161,35 Eur, nebolo by možné takýto úkon definovať ako bežnú vec a potom by v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka bolo na nakladanie s týmto majetkom maloletého v podobe odpustenia dlhu, či vzdania sa nároku, potrebné schválenie súdu, k čomu takisto v danom prípade nedošlo.

Nadväzne treba tiež poukázať na to, že bežnou vecou by nemohlo byť ani spotrebovanie uvedených finančných prostriedkov patriacich maloletému na „zabezpečenie materskej školy v Maďarskej republike“ a preto aj na nakladanie s majetkom maloletého týmto spôsobom by bolo potrebné schválenie súdu, k čomu nesporné takisto nedošlo. Preto ak by matka ňou tvrdným (ale nepreukázaným) spôsobom s majetkom maloletého aj nakladala, konala tak v rozpore so zákonom. Vo vzťahu k povinnosti odporkyne vrátiť mal. navrhovateľovi žalovanú čiastku, je irelevantným údajné neplatenie výživného na navrhovateľa otcom, aj hradenie odporkyňou dane či poistného za nehnuteľnosť vo vlastníctve maloletého, tieto nároky je možné v prípade nedohody medzi rodičmi riešiť súdnou či exekučnou cestou.

V zmysle § 28 ods. 1 písm. c) a § 32 Zákona o rodine rodičia sú povinní spravovať majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou (§ 32 ods. 1), a majetok, ktorí spravovali, sú povinní odovzdať dieťaťu najneskôr do 30 dní od dosiahnutia plnoletosti dieťaťa (§ 32 ods. 4 Zákona o rodine), pričom podľa § 32 ods. 5 Zákona o rodine práva dieťaťa zo zodpovednosti za škodu a z bezdôvodného obohatenia zostávajú zachované. V zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý (teda i rodič spravujúci majetok dieťaťa) zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (teda i rodič, ktorý nespravoval majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou). Keďže podľa výsledkov vykonaného dokazovania odporkyňa ako matka maloletého podľa vyššie uvedeného sa nezákonným spôsobom, teda porušením svojich právnych povinností vyplývajúcich z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine, zmocnila finančných prostriedkov patriacich maloletému, čím mu spôsobila zmenšenie jeho majetku, teda škodu, pričom medzi porušením právnej povinnosti matky a vzniknutou škodou je príčinná súvislosť a je tiež dané zavinenie matky v podobe úmyslu, je potom v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka povinná skutočnú škodu maloletému v peniazoch uhradiť. Keďže tak neurobila dobrovoľne, bolo dôvodné uložiť jej túto povinnosť súdnym rozhodnutím.

S poukazom na vyššie uvedené po vyčerpaní prípustnej a relevantnej odvolacej argumentácie bolo potom dôvodným, aby odvolací súd vo výroku I. vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa, včítane závislého, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého výroku II. o náhrade trov konania, ako vecne správny s použitím § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol opätovne plne úspešný maloletý navrhovateľ a preto neúspešnej odporkyni vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. povinnosť zaplatiť maloletému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania. Trovy spočívajú v trovách právneho zastúpenia zákonného zástupcu stojaceho na strane maloletého - jeho otca a to za uplatnený jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v účinnom znení je v danom prípade 270,54 Eur, k čomu je potrebné pripočítať tzv. režijný paušál v roku 2015 v sume 8,39 Eur. Trovy právneho zastúpenia advokáta zákonného zástupcu stojaceho na strane maloletého navrhovateľa potom predstavujú spolu sumu 278,93 Eur. Náhradu trov zaviazal odvolací súd odporkyňu uhradiť navrhovateľovi k rukám advokáta jeho zákonného zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.), do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.